

ВРЪЩАНЕ ОТЪ ПРАРОДИНАТА

Следъ безплодно и тягостно скитане
азъ се връщамъ по-кроткъ, по-мждъръ,
и надъ мойто чело се разплитатъ
посребрени разредени къдри.

Ще се срѣщна съсъ стари другари
и предъ тежкото алено вино,
неспокойната нощъ ще прекарамъ,
като споменъ за мрачни години.

Ще разказвамъ унесенъ, невеселъ
за безбрѣжнитѣ снѣжни полета,
презъ които ме бѣше понесалъ
побѣснѣлия северенъ вѣтъръ.

За безмълвнитѣ сламени къщи,
като черно разхвърлено ято,
за които покорно разгрѣща
свойтѣ майчински длани земята.

И за снажнитѣ горестни люде
съ първобитни души и повѣрия,
дето гинатъ безмѣрно отрудени
въвъ гонитба на дивитѣ звѣрове.